

De glömda dagarna

Vissa av våra kyrkliga helgdagar passerar utan att många av oss hinner reflektera. Nu för tiden när Annandag pingst reducerats till *”en vanlig sketen måndag”* så märks hela pingsten mindre i våra liv. De röda dagarna i almanackan hjälper oss att hålla lite ordning just för att det blir lite oordning i den vanliga rytmen. Men Annandag pingst är alltså borttagen till förmån för 6 juni, nationaldagen, som efter många år äntligen fick status som helgdag, Den ena av två helgdagar som inte är kyrkliga i grunden, 1:a Maj är så klart den andra.

I andra länder, som exempelvis USA, så är det vanligt med andra slags helgdagar som uppmärksammar landets historia eller annat. Ofta infaller firingsdagarna på måndagar för att förlänga helgen lite skulle jag tro. Men så har vi inte hos oss (än så länge i alla fall).

Som ni kanske känner till så pågår en diskussion om att låta människor själva välja när de vill vara lite extra lediga. Ibland är diskussionen kopplad till de olika religioner som numer finns representerade i vårt land och andra gånger menar man att de ”röda dagarna” ska få disponeras helt fritt.

En funktion som de gemensamma arbetsfria dagarna har haft är just gemenskapsskapande. Vi har gemensamt varit lediga och kunnat umgås med varandra på olika sätt. Ibland har traditionen tagit oss till kyrkan och ibland bara ut i trädgården där vi mött grannen efter en lång vinters isolering. Om vi hade fått välja fritt så hade vi missat den möjligheten.

Samhället går mot en allt mer individualiserad tillvaro där mänskliga möten inte längre står högst i kurs och de kollektiva lösningarna är allt mindre efterfrågade.

En mottrend kan jag avläsa bland ungdomar. Många ungdomar idag söker kunskap om sitt ursprung bland annat med hjälp av DNA-tester. Man vill veta var man kommer ifrån och om ens föräldrar verkligen är de biologiska föräldrarna. Många söker också kunskap om vår kristna tro. Inte omedelbart för att de är troende men för att de inte känner till hur det här med kristen tro fungerar. De har kamrater av annan tro som har full koll på religionsfrågor men själva vet de väldigt lite. Man kan nog se det som ett misslyckande för oss vuxna. Vi har inte lärt våra unga vilka traditioner som tillhör vår kultur och vår kristna tro, och ungdomarna känner sig lite ”fattigare” på grund av det. Men det är förstås lätt avhjälpt. Berätta för barn och unga hur det ligger till. Våga ta diskussionen och liva upp traditionerna igen. Kom till kyrkan och fira gudstjänster och ta reda på vad pingsten egentligen betyder.

I den här vevan firas också Heliga Trefaldighet Dag. Ytterligare en helgdag som är bortglömd men som verkligen säger något om den gudsbild som vi kristna tror på. Fadern, Sonen och Anden – de tre entiteterna som ändå är en och samma. Omöjligt att begripa men ändå möjligt att förstå för den som är del av traditioner och tro som har burit genom 2 000 år. Det här har vi gemensamt, och jag tror att det är viktigt att vi även fortsättningsvis har det gemensamt. På så sätt märks skiftningar under året. På så sätt får vi ibland fundera över vår dödlighet. På så sätt hjälps vi åt att fira livet.

Så gör de glömda helgdagarna synliga igen, för oss som kollektiv, och för vår egen individualisms skull.

Lars Frisk, präst i Västanfors Västervåla församling. epost: lars.frisk@svenskakyrkan.se